

Voorwoord

Het is vrijdag 27 september 2019, even na 14:00 uur. In een TL-verlichte ruimte van Hogeschool Utrecht, locatie Domstad, wachten achttien aankomende journalisten met klamme handjes op wie komen gaat: Eelco Bosch van Rosenthal. Deze achttien aanstormende talenten gaan hem het hemd van het lijf vragen. Hopelijk. Maar een doorgewinterd journalist zoals Eelco Bosch van Rosenthal interviewen, dat blijkt toch wel een ding.

Bij 'prik' denk ik aan frisdrank, naalden, wespen, een koopje, het zwaard van Frodo Baggins. Vanaf nu is prik ook onlosmakelijk verbonden met die achttien die vanaf die vrijdag samen een avontuur aangaan. De meesten van ons weten op dat moment van toeten noch blazen. Volledig onkundig. Verschillend als dag en nacht. Wel hebben we allemaal hetzelfde doel: de journalist in ons wakker schudden.

Tijdens de reis haken drie cursisten af. De rest houdt stand. Moedig voorwaarts. Dé COVID-19 lichtung. COVID-19, de antagonist die het de groep bij tijd en wijle behoorlijk lastig maakt. En ook buiten het coronavirus om worstelen we met uitdagingen.

"Heb je een probleem, dan maak ik het erger": *the gospel according to Toine Kamphuis*, de nestor in dit verhaal. Toegegeven, de man heeft voorspellende gaven. Of Sander ons nu op pad stuurt om de creatieve geest te bevrijden, Maaïke ons een pitch laat afvuren op gerenommeerde redacteuren, of Miriam ons om de oren slaat met de geschreven regels der Nederlandse taal: in deze opleiding is geen plaats voor 'aandacht voor jezelf'. Het gaat om het verhaal. Het eindresultaat. Resultaat met prik. Aandacht voor jezelf belemmert alleen maar. Een waardevolle les.

Of het ook beklijft? Niet direct. Maken de docenten het ons niet moeilijk, dan doen we dat namelijk zelf wel. De heimelijke paniekaanvallen en interne hyperventilaties zijn niet van de lucht. Presteren *on the spot* staat gelijk aan ontspoorde achtbaanwagentjes in ons hoofd. Zelfgecreëerde verwachtingen veranderen in obstakels van epische proporties.

En dan? Wat doen wij dan? Wij tieren in de veilige omgeving van onze pindarots-appgroep. Artikelen als prikloze kindercola, pitchfrustraties en ingetrokken keutels. Online Microsoft Teams-sessies en miskenning van ons talent. Alles komt voorbij. Ook lichtpuntjes. Aanmoedigingen, grappen vol zelfspot en welgemeende felicitaties, wanneer een van ons de barrières van de gevestigde orde doorbreekt – en zowaar een verhaal publiceert.

En dan zijn er nog de pareltjes. Zielenroerende gesprekken met interviewiconen Inki de Jonge en Frénk van der Linden. Geheimen van columnkampioen Rosanne Hertzberger. Ontwapenende interviews met correspondenten Sandra Korstjens, David Jan Godfroid, Judith van de Hulsbeek en Sander van Hoorn. Werkbezoeken en veelbelovende stageplekken. Gouden tips. Goede raad. Het moment dat er iets uit je brein rolt wat je niet zag aankomen. Dus trekken we moedig verder. Om in de *Lord of the Rings* analogie te blijven: we zijn klaar voor een volgend avontuur.

Martine Jansen